

Lliçons del 28M

written by Pere Grau i Rovira | 30 de maig de 2023

No pretenc de cap manera ser més savi que gent més assabentada i més capacitada que jo. Aquestes línies, com sempre, són una opinió molt personal, i que no tothom té perquè compartir. Partint d'aquesta premissa, doncs, crec que hi ha un parell de lliçons fonamentals dels resultats del 28M, que els partits nominalment independentistes no poden evadir, ni que sigui per pur instint de supervivència.

La renúncia (no en els discursos, però sí a la pràctica) als objectius del primer d'octubre del 2017, o el seu ajornament a un futur llunyà, que és el mateix, han divorciat els partits independentistes d'una gran massa dels seus electors. Hom diu que pel senzill deure democràtic, en lloc d'abstenir-se hom ha de votar el mal menor. Però, en aquest cas, quin era el mal menor? Donar el vot a gent que feia el contrari d'allò que els havia portat a ser elegits? Solidificar un *statu quo* impresentable? No. En aquest cas aquella regla teòrica no l'han considerat aplicable una pila de ciutadans.

De retruc, el primer resultat evident ha estat l'entrada de la dreta espanyolista als ajuntaments, amb resultats que d'altra manera mai no haurien tingut. D'això, però, que els partits no en donin la culpa als electors, quan és exclusivament seva.

El segon resultat, a part del sorollós toc d'avís que han rebut els tres partits teòricament independentistes (sobretot a ERC, com ja era d'esperar), és, al meu modest parer, (si no hi ha un regirament a fons a ERC i a Junts que almenys fins ara no s'albira per enlloc) que cada vegada es pot veure més imprescindible, la possible llista civil i transversal, proposada per l'Assemblea.

L'argument en contra que seria una divisió encara més gran de l'electorat, crec que aquest 28M l'ha dinamitat. Es tracta de

donar als electors abstencionistes i fastiguejats una opció que canalitzant el seu vot, per exemple a les pròximes eleccions a la Generalitat, tingui, com a mínim, dos resultats positius. Un, evitar que la dreta i extrema dreta espanyolista hi entri amb força, i l'altre, fer que per formar nou govern no sigui possible cap combinació que no la inclogui, assegurant així el final d'aquesta etapa en la qual es donen tantes coses a Madrid a canvi de no res.

Ja suposo, però, que la creació d'aquesta llista civil (per la que ja fa temps vaig proposar el nom de "Moviment 1-0" o similar) no serà pas cosa fàcil. Exigirà per qui en formi part un alt grau d'idealisme i d'esperit de sacrifici, per canviar la vida normal per l'agitada i tempestuosa que representaria l'entrada a la palestra de les batalles polítiques amb les que es trobarien enfrontats. Però, tinc l'esperança que d'homes i de dones d'aquest tremp n'hi haurà prous com per crear aquesta àncora de salvament pel país.

I com he escrit ja no sé quantes vegades, aquest Moviment 1-0 (permeteu que de moment usi aquest nom) haurà d'anar de bracet amb l'exili i les seves eines, donant-hi i rebent-ne idees que facin més ferma la ruta cap a la plena sobirania nacional.

No sé si el resultat darrer podré encara veure'l. Però pels fills i els nets dels de la meva vetusta generació, seria la clau imprescindible per poder viure en un país millor, on els defectes (que sempre n'hi haurà) siguin de casa nostra i no pas imposats des de fora.